

LRPIS
TAMENAGA, SHUNSUI

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TAMENAGA, SHUNSUI

Povestea celor 47 de ronini / Tamenga Shunsui; Trad., cuv. introd:

Gabriela Badea. București: Herald, 2025

ISBN 978-630-336-130-7

I. Badea, Gabriela (trad.)

94(520)

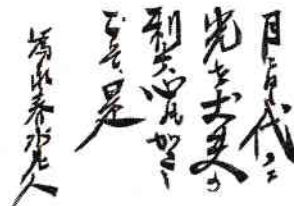
THE LOYAL RONINS: AN HISTORICAL ROMANCE / Tamenaga
Shunsui

Translated by Shiuchiro Saito and Edward Greey
G. P. Putnam's Sons, 1884

TAMENAGA SHUNSUI

POVESTEA CELOR 47 DE RONINI

Ilustrații de KAI SAI YEI SEN

Traducere din limba engleză și cuvânt introductiv:

GABRIELA BADEA

EDITURA HERALD

București

Corector:
Dușa Udrea-Boborel

Viziune grafică și DTP:
Ela Stoica

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare a informației, fără permisiunea editorului. Ediție în limba română publicată de Editura Herald.
Copyright © 2025

CUPRINS

CUVÂNT INTRODUCTIV	9
PREFAȚA AUTORULUI	17
CAPITOLUL I	19
SABIA E SCOASĂ DIN TEACĂ	
CAPITOLUL II	25
CUM MOARE UN <i>DAIMYO</i>	
CAPITOLUL III	33
MAMA CAVALERULUI TUFAN	
CAPITOLUL IV	41
CAVALERUL NEBIRUIT ȘI MESAGERII DIN YEDO	
CAPITOLUL V	49
CAVALERUL STÂNCĂ-NECLINTITĂ PRIMEȘTE ULTIMUL SEMN DE PREȚUIRE DIN PARTEA STĂPÂNULUI SĂU	
CAPITOLUL VI	55
CLANUL SE PREGĂTEȘTE SĂ APERE CASTELUL	
CAPITOLUL VII	63
LEGĂMÂNTUL E PECETLUIT	
CAPITOLUL VIII	71
NECAZUL UNEI TINERE DOAMNE	

CAPITOLUL IX	79	CAPITOLUL XXI	181
PURTAREA NEDEMNĂ A CELOR DOI CONSILIERI		MAMA CAVALERULUI COMUNAL	
CAPITOLUL X	85	CAPITOLUL XXII	197
ÎNTÂMPLEREA DE LA HANUL „CRIZANTEMA REGALĂ”		DOMNUL CÂMPIE-NOBILĂ	
CAPITOLUL XI	97	CAPITOLUL XXIII	203
POVESTE VECHĂ DE CÂND LUMEA		CAVALERUL STÂNCĂ-NECLINTITĂ PLEACĂ LA YEDO	
CAPITOLUL XII	105	CAPITOLUL XXIV	209
CAVALERUL KIRA		SCRISOAREA CAVALERULUI SECURE CĂTRE SOȚIA SA	
CAPITOLUL XIII	109	CAPITOLUL XXV	215
DIVORȚUL CAVALERULUI STÂNCĂ-NECLINTITĂ		ÎNTÂLNIREA DE LA TEMPLUL DE PE COLINA PRIMĂVERII	
CAPITOLUL XIV	115	CAPITOLUL XXVI	219
POVEȘTEA DOCTORULUI CĂSUȚĂ-CU-FLUTURI		CAVALERUL SOLZ ȘI FAMILIA SA	
CAPITOLUL XV	129	CAPITOLUL XXVII	225
CIUDATA ÎNTÂMPLERE A CAVALERULUI COASTĂ-ÎNALTĂ		STÂNCĂ-NECLINTITĂ ÎI CERE IERTARE SOȚIEI SALE	
CAPITOLUL XVI	139	CAPITOLUL XXVIII	229
ZEUL VULPOI		MISIUNEA CAVALERULUI DESIȘUL-ȘOIMULUI	
CAPITOLUL XVII	151	CAPITOLUL XXIX	233
VOLBURĂ ASCULTĂ O DISCUȚIE DE TAINĂ		CAVALERUL TUFAN-ROȘU ȘI STICLA LUI DE SAKE	
CAPITOLUL XVIII	159	CAPITOLUL XXX	243
CAVALERUL NEBIRUIT FACE UN ACT DE DREPTATE		ÎNTÂLNIREA DE RĂMAS-BUN DINTRE CAVALERUL STÂNCĂ-NECLINTITĂ ȘI PRINȚESA GIUVAIER-FĂRĂ-PRIHANĂ	
CAPITOLUL XIX	163	CAPITOLUL XXXI	251
ZESTREA DOMNIȘOAREI MOLCOMĂ		PREGĂTIRI PENTRU ATAC	
CAPITOLUL XX	171		
CAVALERUL STÂNCĂ-NECLINTITĂ VÂNTURĂ OREZUL			

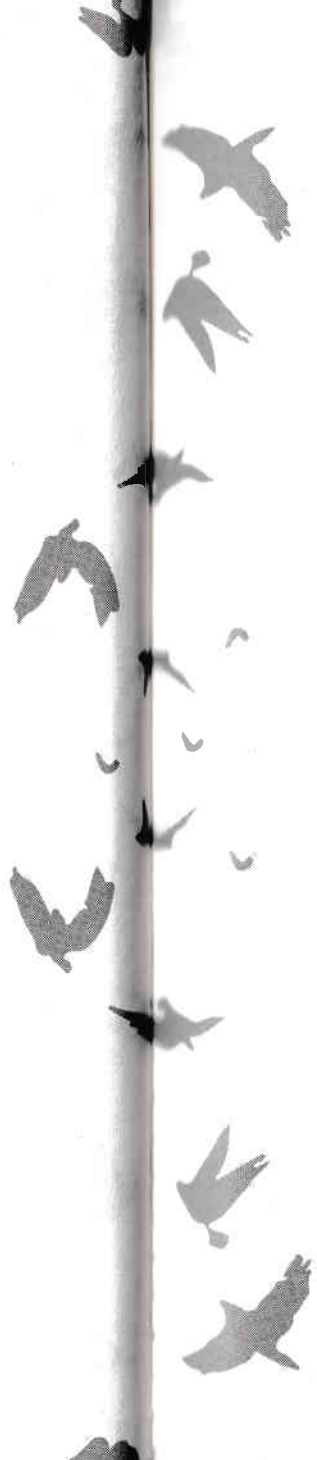
CAPITOLUL XXXII CAVALERUL TUFÎȘ-PITIC	259
CAPITOLUL XXXIII DARUL CAVALERULUI STÂNCĂ-NECLINTITĂ	263
CAPITOLUL XXXIV RĂZBUNAREA	267
CAPITOLUL XXXV COMENTARIILE GLOATEI	271
CAPITOLUL XXXVI CAVALERUL TUFAN-ROȘU CĂȘTIGĂ TOATE INIMILE	277
CAPITOLUL XXXVII CONVOCAREA UNUI MARTOR	285
CAPITOLUL XXXVIII JERTEA DE TĂMÂIE	291
CAPITOLUL XXXIX RONINII SE ALĂTURĂ SENIORULUI LOR	303
CAPITOLUL XL ÎNTOARCEREA EXILAȚILOR	309

CUVÂNT INTRODUCTIV

Viața unor povești se lasă cuprinsă în spațiul delimitat de două coperte, spațiu ce este în mod paradoxal mărginit și infinit în același timp, însă există alte povești a căror vitalitate le dă forța să evadeze din determinarea unui act creator singular pentru a fi repovestite iar și iar. Povestea celor 47 de ronini se numără printre acestea din urmă.

În Japonia, răzbușnarea istorică a roninilor seniorului Asano Takumi-no-kami Naganori din timpul shogunatului lui Tokugawa Tsunayoshi a dat naștere unei adevărate materii narative, pe numele său Chushingura. Epopeea celor 47 de ronini a făcut obiectul mai multor romane, a intrat în repertoriul teatrului de păpuși tradițional *bunraku* și a teatrului-dans *kabuki*, a cunoscut numeroase producții cinematografice și ecranizări pentru televiziune, ceea ce face din Chushingura una dintre cele mai iubite și vii povești japoneze.

Faptele istorice eternizate de extraordinara vitalitate a acestei povești sunt următoarele: în anul 1701 shogunul îl însărcinează pe nobilul (*daimyo*) de Ako, Asano Naganori să se ocupe de primirea unor trimiși imperiali din Kyoto, în timp ce maestrul de ceremonii (*kōke*) al shogunului, pe nume Kira Kōzuke-no-suke Yoshinaka, primește sarcina să-l îndrume în chestiuni de etichetă.

CAPITOLUL I

**SABIA E SCOASĂ
DIN TEACĂ**

În noiembrie 1698, pe vremea cărmuirii shogunului Tokugawa Tsunayoshi, mai-marele Sfatului Bătrânilor din Yedo a fost înștiințat oficial de faptul că urmau să sosească trei trimiși imperiali de la Curtea din Kyoto. Odată cu vestea, primi și ordinul să numească doi funcționari care să-i întâmpine. El îi alege pe seniorul Câmp-în-Lumina-Dimineții¹, prinț de Ako, și pe seniorul Fântâna-Broaștei-Țestoase, amândoi *daimyo* sau prinți de același rang, care urmau să se afle în subordinea lui Kira², Marele Maestru de Ceremonii (*kōke*) al shogunului.

Acest Kira nu era un *daimyo*, fiind întru totul străin de adevăratele principii ale nobleței. Era un om lacom, lipsit de scrupule și trufaș în exercițiul funcțiunii. Primi cu un aer disprețuitor darurile pe care i le aduseseră cei doi seniori, după cum cerea tradiția. Li se adresă cu o îngâmfare abia mascată. Cei doi nobili îndurară la început purtarea lui cu o demnitate plină de calm; dar mojicia lui deveni atât de insuportabilă, încât ei se hotărâră într-un sfârșit să se răzbune și ajunseră până acolo încât să-și pună în minte să-l ucidă.

¹ În japoneză, Asano Takumi-no-kami Naganori.

² În japoneză, Kira Kōzuke no suke Yoshinaka.

Cavalerul Câmpie-cu-Trestii, primul consilier al seniorului Fântâna-Broaștei-Țestoase, aflând de jignirile la care stăpânul său fusese supus, îi făcu în taină o vizită lui Kira și-i intră în grații coplesindu-l cu daruri; ca un iscusit diplomat ce era, îl făcu să creadă că aceste daruri îi erau trimise direct de stăpânul său. El reuși astfel să îndepărteze nenorocirea care se abătuse asupra casei lor.

Cavalerul Stâncă-Neclintită¹, primul consilier al seniorului Câmp-în-Lumina-Dimineții, nu avu norocul acesta. Aflând că stăpânul său fusese ales drept unul dintre nobilii însărcinați să-i primească pe emisarii imperiali, se simți tare neliniștit, căci știa prea bine de ce faimă se bucura parvenitul de Kira. Pe de altă parte, întrucât era și cărmuitorul castelului Ako din provincia Harima, aflat la aproximativ 500 de kilometri de Yedo, nu-și putea părăsi postul pentru a merge să câștige el însuși bunăvoința Marelui Maestru de Ceremonii în favoarea stăpânului său.

După ce cântări situația pe toate părțile, trimise după un samurai din clanul Ako, pe nume Fântână-Nouă și îi spuse:

— Vreau să plecați chiar acum spre Yedo. E vorba despre o însărcinare deosebit de însemnată. Sunteți gata de drum?

— Da, seniore, răspunse cavalerul. Sunt gata să vă servesc în orice moment din zi sau din noapte.

— Cum nu se poate mai bine, zise Stâncă-Neclintită. Apoi adăugă, coborându-și vocea:

— Am aici o scrisoare și bani pe care vreau să îi fac să ajungă cât mai repede cu putință în mâinile consilierilor prințului nostru, cavalerii Poartă-Săgeată și Viță-de-Lac. Ei vor găsi în scrisoare instrucțiuni să solicite o întrevvedere între patru ochi cu Kira și să-i dea acest aur, 200 de rios,

¹ În japoneză, Ōishi Kuranosuke Yoshio.

ca și cum ar fi din partea stăpânului nostru. Îi rog să nu neglijeze această misiune în niciun fel, căci asta ar putea aduce pagube însemnate stăpânului nostru.

Apoi, încredințându-i un sul mai mic ce conținea 15 rios, continuă:

— Această sumă vă va acoperi cheltuielile călătoriei. Sunt sigur că vă veți da toată osteneala în îndeplinirea acestei sarcini de mare însemnătate.

Cavalerul Fântână-Nouă se înclină respectuos și, după ce primi scrisoarea și banii, spuse:

— Mă simt onorat că m-ați ales pe mine pentru a duce un mesaj de o asemenea însemnătate. Vă mulțumesc din suflet. Am să fac tot ce-mi stă în putință să vă răsplătesc încrederea cum se cuvine.

Cinstitul samurai se porni la drum înainte de apusul soarelui și călători neîntrerupt o zi și o noapte până când ajunse la destinație.

Din nefericire pentru seniorul Câmp-în-Lumina-Dimineții, consilierii săi, cavalerii Poartă-Săgeată și Viță-de-Lac erau oameni mărginiți, cu idei meschine și care nu erau în stare să facă față îndatoririlor lor. După ce au primit mesajul de la Stâncă-Neclintită, ei s-au codit să ducă la îndeplinire cele poruncite de acesta, socotind că banii folosiți în acest fel ar fi aruncați pe apa sâmbetei. Astfel, atunci când stăpânul lor se înfațișă încă o dată în fața lui Kira, acesta abia de-i aruncă o privire piezișă și îl trată cu un dispreț abia ascuns, în timp ce pe seniorul Fântâna-Broaștei-Țestoase îl primi cu o slugărnice lingușitoare, explicându-i cu de-amănuntul îndatoririle sarcinii sale.

În dimineața în care erau așteptați trimișii din Kyoto, cei doi seniori se prezentară la castelul din Oshiro pentru a primi ultimele instrucțiuni.

După ce îl salută ceremonios pe seniorul Fântâna-Broaștei-Țestoase, Kira se întoarse către tovarășul acestuia spunând:

— Ia te uită, seniore Câmp-în-Lumina-Dimineții! Mi s-a dezlegat șiretul de la gheată. Ia leagă-l la loc dumneata!

Răbdarea nobilului a fost greu încercată de această cerere nerușinată. Cu toate acestea se supuse, căci n-ar fi vrut în ruptul capului să se răzvrătească împotriva unui reprezentant al shogunului. Dar în același timp prindea în el rădăcini hotărârea de a-l căuta pe Kira mai târziu pentru a-i cere satisfacție.

După câteva momente, Marele Maestru de Ceremonii îi dădu seniorului Fântâna-Broaștei-Țestoase permisiunea să se retragă în sala de ceremonii. Adresându-se apoi celui alt nobil cu un dispreț și mai grosolan decât adineauri, rosti:

— Dar ce nepriceput mai sunteți azi! Vă purtați ca un țărănoi care n-are habar de bunele maniere din Yedo!

Provocat astfel, seniorul Câmp-în-Lumina-Dimineții se ridică și, apucând mânerul sabiei, îi strigă:

— Apărați-vă, cavaliere Kira! Nu mai am de gând să înghit niciuna dintre purtările dumneavoastră nedemne!

În loc să-și scoată curajos sabia și să-i țină piept potrivnicului său, Kira începu să tremure ca frunza și vru să o ia la sănătoasa. Însă nobilul îi trăsni o lovitură care, de nu era acoperământul capului său, i-ar fi despicat țeasta ca pe un pepene. Kira, simțindu-se rănit, începu să țipe ascuțit și o luă la fugă, ținându-se cu mâinile de cap. Seniorul Câmp-în-Lumina-Dimineții îl urmări în-deaproape. Vru să-i mai aplice o lovitură victimei sale în timp ce fugea, însă ținti greșit și arma sa se infipse într-un stâlp în spatele căruia se pitulase fugarul. Clocotind de furie, continuă să-l hăituiască până ce fu immobilizat de un ofițer care apăru de te miri unde și îl țintui pe *daimyo* înlănțuindu-l cu brațele din spate, dându-i astfel lui Kira răgazul să-și salveze pielea.

Un ceas mai târziu, seniorul Câmp-în-Lumina-Dimineții primi ordinul de a se retrage în locuința lui și de a se considera arestat.